

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

Actuum xv,

Gala, ij,

Gala, ij,

Actuum vlti,

Conuenit inter Aplos in ipsa synodo Hierosolymis habita, q Paulus apud gētes, Petrus apud Iudæos apostolatū iniret. Sic em paulus ipse Galatis scribēs testat. Creditū est (inqt) mihi euāgeliū præpucij, sicut & Petro circuncisionis. Qui enim operatus est Petro in Apostolū circuncisionis, operatus est, & mihi inter gentes. Et quum cognouissent gratiā, quæ data est mihi, Iacob⁹, & Caphas, & Ioannes, qui videbātur columnæ esse, dexteræ dederūt mihi, & Barnabæ, societatis, vt nos in gentes, ipsi autem in circuncisionē. Quō itaq; tam cito Petrus pacti immemor fieri potuit, & alienas partes vsurpare sibi: quum Roma totius paganismi mater tūc fuerit. Quinimo si Petrus circuncisionis fuerat Apostolus, quō Romæ tot annis, ad Pauli videlicet illac aduentū, cū Iudæis nihil ei fuerat negocij: Nā ex paulo Iudæi tum audierant plurima, quæ se nunq̄ prius audisse testati sunt, quēadmodū in actis abunde patet. Quid ergo Romæ tanto t̄pis interuallo fecerat Petrus, si Iudæis ea quæ a paulo audierant, noua & inaudita videbantur, nec aliquem se prius audiuisse dixerunt, qui eius sectæ instituta, & ritus eis declarasset. Et proinde paulum, vt quæ sentiat diceret, velut vno ore postulabant omnes.

RESPONSIO.

Confutatio efficaciæ argumēti Vellent,

Gala, ij,

Actuū vltimo,

DVob⁹ scripturæ locis hæc Calūniā videt̄ inniti, alteri, Dex epistola ad Galatas, alteri ex apostolorū actis. Sed hos si qs velit in aduersariū retorquere, multo validi⁹ eū impetet, q̄ ille nos impetit. Nā si circuncisionis apostolus erat Petr⁹, vt prior ipse locus apud Galatas docet, & nō p̄ circūcisorum numerus Romæ fuerat, vt habet locus posterior ex actis, iure debuit, vt ex pacto, se Petrus Romam cōferre, n̄m̄q; vt Iudæos Romā incolentes in fide teneret, & maxime quū Hierosolymis Iacobū reliquisset, & Anthiochia Enodiū, Barnabā item Cypri, & Ioānē in Asia nosset, paulū insup nō ignoraret, oēs illas adiacētes regiones haud segniter pagrare. Intelligis igit̄ vt ex vtroq; loco sil' iuncto,

Petrus adactus fuerit Romā adire. Porro loc⁹ ille prior, nē
pe de pacto, non minus aduersus Paulum q̄ contra Petrum
facit. Quid enim ille tam cito pacti factus immemor, ubiq̄
Iudeorum Synagogas ingreditur: quē admodū paulo post si
nitam illam Synodū legimus in actis ca. xvij. Quū (inquiūt)
iter fecissent Paulus & Syllas per Amphipolim & Appollo
niā, venerunt Thessalonicam, ubi erat Synagoga Iudæorū.
Secundum consuetudinem autem suam paulus introiuit ad
eos, & per sabbata tria differebat eis ex scripturis adaperiēs
& allegās, q̄ christū oportuisset pati, & resurgere a mortuis,
& q̄ hic esset christus Iesus, quem Paulus annunciabat eis.
Et mox eodem ca. quū venisset Athenas, disputabat in Sy
nagoga cum Iudæis, Rursum, ca. xviii, disputabat autē in Sy
nagoga per omne sabbatū, suadebatq̄ Iudæis pariter & gre
cis. Sed & posterior ille locus nihil aduersū nos facit. Quid
enim si quidam ex primoribus Iudeorum, Romæ degentiū,
christum non crediderint: Nunquid nō ubiq̄ gentium eius
modi reperit Paulus? Quoties enim ipse in locis ubi prædi
cauit, reliquit tales: vt nemini mirum fuerit, si nō omnes, qui
Romæ tum fuerant, conuertisset Petrus. Cæterum & ad
uersarius aperte falsum illic affirmat, nempe q̄ Iudæi, quos
Paulus conuocari fecit, dixerant se neminem prius audisse,
qui eius sectæ instituta & ritus sibi declarasset. Neq̄ enim in
actis istud cōtinetur. Neq̄ fieri potuit, quū illic ex Iudæis tot
fuiſſent christiani, quin huius sectæ ritus & instituta pridem
audiſſent. Quid enim? Elingues erant Narcissus, & Andro
nicus, ac Iunias, Priscilla q̄, & Aquila, ac cæteri, qui probe no
uerunt hanc sectam & eius ritus ac instituta: Aut forte non
ausi fuerant annunciare christum, qui tamen pro pauli salute
non formidabant suam ipsorum ceruicem supponere? Falsū
est igitur, q̄ illi dixerint se neminem prius audisse, qui eius
sectæ instituta, & ritus sibi declarasset. Neq̄ tale quiddam in
actis habetur. Sed negabant se de Pauli factis, vllas a Iudæa
litteras accepisse, neq̄ inde quēq̄ aduenientē locutum fuisse
quicq̄ mali de Paulo, de secta tñ christianorū (q̄ ubiq̄ scisset
ei contradici) se cupere dicebāt audire ex Paulo que sentiret

Petrus adact⁹
Romā venire.

Actuum, xvij,

Paulus tamen si
p̄cipui apof
tolus, circunci
sistē Christū
p̄dicabat,

Actuū, xviii,

Actuum vlti,

Aduersari⁹ fal
sum affirmat,

Non q̄ ante nihil audiſſent a quoq̄, ſed q̄ noua quædã, & forte, quæ ſectam illã cõfutarent, a Paulo ſe ſperaffent audituros. Et hæc hæc ten⁹, ob Calumniã ſeptimæ cõuulſionem.

PERSVASIO OCTAUA.

IAM ad ea vſq̄ p̄uenimus tpa, quib⁹ Hieroſolymis iudæorū coactus inſolentia Paulus, ad Cæſarē appellauit, ac Romã deductus, cathenis horrendis in carcerē cõiecit, illicq̄ in cõducto ſuo, qd̄ ei carceris fuerat loco, toto biennio p̄manſit. Nec p̄fecto parua hæc erat manſio, vt Hieronym⁹ in epl̄a ad Philemonē loquit̄, ad quã iudæorū turbe quotidie cõfluebāt. Nã ſuſcipiebat oēs, vt i Actis Lucas ſcribit, qui ingrediebant̄ ad eū p̄dicans regnū dei, & docens quæ ſunt de dño Ieſu Chriſto cū oī fiducia ſine p̄hibitiōe allectans ad fidē Chriſti hoies, vt v̄bis, ita & literis. Multos em̄, eo cõcionante, nō mō plebeos, ſed & de regia Nerōnis, Chriſti fidē ſuſcepiffie, ipſius epl̄e oſtendūt, Ad Philippenſes em̄ e cõducto ſuo ſcriptitans, Salutāt vos, inquit, oēs ſancti, ac quidē maxime, & qui de Cæſaris domo ſūt. Quin epiſtolas q̄q̄ aliquot in vinculis dictauerat pia admonitione, & Chriſtiana pietate plenas, ne eccleſiæ Chriſti pulchre ab eo inſtitutæ, ei⁹ abſentia in deterius laberentur. Nã quos viua voce cõuenire nō poterat, ſcriptis tantisq̄ admonebat, ne ſuæ p̄feſſionis obliti, a Chriſto aliquando exciderent, p̄cipue Galatis poſt pseudoapostoſos, retro a Chriſti fide ac ſuis rudimētis abeuntib⁹, epiſtolam e Roma ſcribere nō dubitauit, v̄bis etiã aſteriorib⁹ eos cõmonefaciens, ne vaſtritiã, & aſtu a Chriſto abduci ſeſe paterentur, Deū obteſtans, q̄ quæcunq̄ illū in mandatis dederat, ea nō ab hoibus, neq̄ per hoies nactus vnq̄ fuiſſet, ſed ſola benignitate Ieſu Chriſti, Nimirū quibus tā firmiter credi oporteat, vt ſi angelus quoq̄, vel ipſemet ſecũdario ad eos aliquando venerit, ac diuerſum qddã docere voluerit, probroſum ac execrabile id fieret, in qua epl̄a Petri aliq̄ locis meminit, cui⁹ testimoniū in hoc negotio, vt Galatis qd̄